

[NAJEMNIKOW ai

a *pochylone; teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w najemnik).*

sg f N (*praed*) nąjemnikowa. ◊ pl N subst nąjemnikow(e).

Sł stp notuje, Cn brak.

Przymiotnik od „najemnik”:

1. Od znaczą, ‘człowiek wynajmujący się do pracy’:

W porównaniu: ZYwoth człowieczy ná świecie iefth boiowanie/ á dni iego/ fą iáko dni naiemnikowe [*sicut dies mercenarii*]. *Leop Iob 7/1 (Linde)*.

2. Od znaczą. ‘odnajmujący coś u kogoś, biorący w najem’:

W przeciwstawieniu: »najemnikow ... pański«: Czworthy [*sposób najmu*]/ iż cokolwiek fie w dobrách náiętych fzkody ftanie/ tedy oná fzkodá Naiemnikowá ieft/ nie páńfka *SzczerbSpecSax 263 (Linde)*.

Cf **NAJEMNICZY**